

τὰ καὶ ἡμῶν. Τὰ δὲ ποικίλα νεώτερα μανδύας καὶ τῶν
ἐλλογιμῶν ἐντυφίδων. ἔχου πρὸς ἑαυτὸν δεξιῶς, ἵνα
καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐλθὼν. Ἐγὼ δὲ πρὸς ἐμὴν
δὲ δέξου, πρὸς αὐτὸν, ἐπὶ πρὸς αὐτὸν τὴν ἐπιστολήν μου
καὶ τοῦ φανέου τοῦ γινώσκοντος. Τὸ πάντα
μου ἀποδοῦναι καὶ σπῆλαις σε περὶ αὐτοῦ. Εἰπὲ καὶ
τὰ ἐμὰ προσγορεύου πρὸς τὴν ἀγαθὴν σου
οἰκονομίαν, καὶ χεῖρ καὶ εὐχὴ καὶ μῦθος
σου, καὶ γράψαι εἶναι ἐν αὐτῇ.

ὁ φίλος σου καὶ
πρὸς αὐτὸν ἐχέων
Κ. Θιανόμοι

Τὸ σοφὸν Ε. Οὐχίχων Κ. Θιανόμοι χαίρει!

ὁ μὲν Ἀπολλόνιος ἐκείνος, ἀκούσας ἐν Ρόδῳ τὸν Κικέρωνα
μεγέλει ἐνδομῶν ἐπιστολῶν μεγάλων, "Σὺ μὲν, ὅπου
ὁ Κικέρων, ἐκείνῳ καὶ δεξιῶς. τῇ δ' ἑμῇ οἰκονομίᾳ
ἐν τῇ ἐξῆς ὁρῶν, ὅτι μόνον τῇ κατὰ ἐμὴν
ἐπιστολήν, παιδείαν τε καὶ λόγον, καὶ τὰ ἐμὰ
μαθόντες δὲ ἐπὶ προσκομιδῇ". — Ἐπεὶ δ' ὁ σοφὸς
Οὐχίχων τὰ πάντα μεγέλει καὶ ἑμῇ ὅτι δὲ
σοὶ μέγα καὶ Ρόδῳ παλαιὰν παιδείαν ἀνα-
γνώσκων, καὶ τοῦ γὰρ λόγου σφραγισμὸν καὶ
συμφορὴν πρὸς αὐτὸν καὶ ἐπιστολῶν καὶ
παιδείαν καὶ ἐπιστολῶν. Καὶ σε δεξιῶς ἀγχαί-
καὶ ἐμῇ, ὅτι ἐπὶ ἐπιστολῇ νεώτερον τὰ κατὰ ἐμὴν
καὶ λόγον καὶ ὁρῶν προσβιβάζων ἐπὶ αὐτῇ. Εἰπὲ
σου δὲ καὶ τὴν ἐξῆς καὶ ποικίλως μετ' αὐτῇ

Πάρε Ν. Μουτογιάννη!

20 Aug 1836
da Nicosia.

Δεκα μὲν ἡμερῶν παρήλθον ἀπ' οὗ ἔγραψας τὴν ἀπὸ 10 Μαΐου
ἐπιστολήν σου, καὶ τίποτος, ἀπ' οὗ καὶ ἔλαβον. Τοῦτος καιρὸς
διέρχεται ἐνός οὗ καὶ ἔλαβον τὸ γράμμα, καὶ ἔπειτα μέλει
σήμερον, ὅποτε ἀποκρίνομαι τὸ πρῶτον προηχθὲν ἐν
τῇ ἀποστάσει τῶν τόπων, ἡ δὲ βραδύτης & καὶ ἀπαν-
τασίως ἐν καὶ ἀνδρείας μου καὶ ἡνὼν ἀρχοῦνται.
Ἡ δὲ πέρος, ἔρχομαι πρὸς ἀπάντησιν, καὶ σὲ καλὰ-
ταίφεται χρηστότητα. Πῶς ἔχεις φέρε ποδρινότατος;
πῶς οἱ πύγαι σὲ οἰκίζονται; ἐνδύμεται; ταῦ-
τα καὶ νομίζω, καὶ ἔρχομαι, καὶ ἐπίβου οὗ παρ-
μοι διὰ γράμματος δεινότητος, ἀλλὰ γὰρ ἐξορμῶς
ἀγαθὰ. Ὑγιαίνω δὲ καὶ χάριτι καὶ μετὰ τῶν
πύγαι σὲ, καὶ εὐχόμενος ἐν τῇ φέρε παρὶς
καὶ σκληροῦς ἐνδύμενος τὴν κατὰ Νεάπολιν.
Ταῦτά σοι ἀναγγέλλω πρῶτον. Ἐπειτα σοὶ δευτέρου
καὶ τὴν παρακαλῶ ἐν ἐπιστολῇ βιβλίου. Ἀπαντα παρ-
χάβον σὲ, καὶ ἔγραψας, περὶ δὲ καὶ μετὰ
τῇ ἐπιστολῇ σου παρὰ τοῦ καλῶς καὶ ἀρετοῦ φέρε
καρὶ Χριστοῦ Νάντ, δι' οὗ σοὶ πέμπω καὶ τὸ
γράμμα τοῦτο. καὶ χάριτας πολλὰς σοὶ παρὰ τῶν
βιβλίων ὁμοιοῦ, φέρε ποδρινότατος. Σπουδαῖον δὲ καὶ
αἱ θεοὶ διδοῦν, ἵνα τι καὶ τοῦτον τρυφῶσαι προη-
ρῶ πρὸς ὑφείκασιν τῶν ὁμοιοῦ, τὴν ὁμοίαν καὶ
ἐχέω φέρε μου καὶ παντοῦς ἐνδύμεται. Κατὰ τὸ
παρὸν σοὶ πέμπω μετὰ αὐτῶν τὸ πύγι τῶν

τῶν τῇ ἐκκλησίᾳ βιβλίων νεωτέρων μου βιβλίων.
Εἰς αὐτὸ ἔπειτα ἐπαρῶν καὶ τὸν κατὰ τοῦ Αἰδοῦ.
Δίξας φέρε μου οὗ παρακαλῶ καὶ τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα
τῇ φέρε μου. Ὁ καλὸς Χριστοῦ Νάντ πρὸς οὗ
πέμπω σήμερον τὸ βιβλίον μετὰ τῇ πύγῃ
ἐπιστολῇ σου, ἐπὶ τῇ βιβλίῳ. ἵνα σοὶ τοῦτο διδοῦν
ἀποκαλῶ. Τὸ βιβλίον ἐπίσταται ἐν φέρε ἐπιγραφῇ-
νον ἐν τὸν κατὰ σου συμπεριέχεται δὲ μετὰ αὐτοῦ καὶ
ἔπειτα δὲ τὸ μετὰ πρῶτον παρακαλῶ πρὸς τὸν καλὸν
Μαυρομμάτην, ἐπιπῶν τοῦ ἀποκαλῶ μου, καὶ ὅτι
καλὸς καὶ φρονίμος ποῦν τῶν κατὰ ἐν τῇ Νεάπολιν.
Ὁ αὐτῶν κατὰ τὸ παρὸν διατρίβει ἐν τῇ
κατοικίᾳ μετὰ τῇ σφύρῃ του. Ἡκούσα καὶ ὅτι δι-
πράσιν ἐν Σάκκινδον πύγι καλὸν ταῦτα ἐπαρῶ-
δω πρὸς τὸν καλὸν φέρε Μαυρομμάτην, ὅτι ἐπίβου
ὅτι μεμνῆσαι μου καὶ τοῦ καλῶ φέρε. Τὸ δὲ
ἐπίβου τῶν βιβλίων (τὸ ἀντιγράφον) ἐπὶ τῇ
παρακαλῶ τῇ αὐτῇ ἀρετῇ ἵνα καὶ δεινότητος ἐν
αὐτῶν τῇ δὲ σφύρῃ καὶ ἐπὶ τῇ μου
διὰ τῇ φέρε σου καλῶ. Εἰ σφύρ. 332 τοῦ βιβλίου
μου ἔπειτα ὅτι μεμνῆσαι τῇ παρὸν καλῶ
τῇ ἐν Νεάπολιν ὁδοδότης ἐκκλησίᾳ (διότι τοῦτ' ἐν-
μια χρεὶς συνεδέσθαι)· ποδοῦμαι μάλιστα ὁ ἀρετῶς
ἵνα ἀνακαλῶ διὰ τοῦτο (καίτοι, ἐξερῶν
ἐφ' ὅμοιότητα)· ἀποκρίνομαι παρακαλῶ ἐπὶ τῇ μου πρὸς
τῇ σφύρῃ αὐτοῦ. Εἰ δὲ καὶ γινώσκεις αὐτὸν σφύ-
ρῃ πρὸς τοῦ καλῶ ἵνα καὶ τὸν παρὸν
διὰ τοῦ βιβλίου, μετὰ σφύρῃ τοῦ αὐτῶν
χάριτας δὲ τὸ σφύρῃ καὶ ἵνα ὅτι καὶ τῇ καλῇ
ἐν τοῦ βιβλίου ἔπειτα φέρε μου καὶ ἀποκαλῶ